

faa stort et Bæsen af, at man gav den en Gave, der, naar det kom højt, var 2 eller 3 eller 4 Kr. pr. Individ. Jeg veed ikke, hvilke Tanker det ærede Medlem og andre have gjort sig om det Resultat, der kan vindes endog med et ret betydeligt Afslag paa Tolden. Det er klart, at selv om vi gik til den omtalte Medsættelse af $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vilde det ikke udgøre 2 Kr. pr. Individ om Aaret. Det forekommer mig, at der paa dette Punkt er en Modsetning i Opfattelserne, alt efter som man staar overfor Bevarelsen af en vis Afgift eller overfor Ophævelsen af den samme Afgift. De 3 Hovedindvendinger, som det tredje Mindretal retter imod Flertallets Forslag, ere for det første, at man udvider det indirekte Beskatningsomraade med et saa stort Felt, som Olforsbruget er og naturlig maa være i vort Land. Det forekommer mig at være en højt mærkværdig Indvending netop fra dette Mindretal, thi dette Mindretal foreslaar jo som bekendt, at man skal søge Olforsatten til de allerede nu bestaaende Statter og dertil yderligere en Forhøjelse af Vintolden. Det foreslaar altsaa disse ildebetede indirekte Statter forøgede med et Beløb af mellem 7 og 8 Mill. Kr., medens vi fra den anden Side have foreslaaet, at der samtidig skal finde en betydelig Medsættelse Sted i de indirekte Statter saaledes, at der efter vor Beregning vil fremkomme en Nedgang af 1 Mill. paa dette Felt. Det forekommer mig, at naar man staar bestemt paa det Hovedstandpunkt, at de indirekte Statter ikke maa forøges, er det højt uforklarligt, at man vil komme med et saadant Forslag, som det paagældende Mindretal har stillet. Den anden Hovedindvending, at man udvider den indirekte Beskatningsomraade til overvejende Fordel for de bedrøftede, skal jeg ikke inklade mig paa, thi det vilde være at genoptage hele den Diskussion, som blev ført her ved første Behandling. Men naar det som den tredje Hovedindvending anføres, at man foretager denne Udvidelse af Beskatningsomraadet under det nuværende Regimente og i Forstaaelse med dets Udøvere, saa vil jeg dog tillade mig at spørge, om de ærede Forslagsstillere da ikke have tænkt sig, at det Forslag, som de stille, skulde gennemføres under det nuværende Regimente og i Forstaaelse med dets Udøvere, om de have gjort sig nogen Tanke om, at dette Forslag skulde kunne gennemføres, dersom ikke alene Højre i dette Ting, der kun er et Mindretal, men ogsaa Højre i det andet Ting, hvor det er Flertal, modsatte sig det, og om det har været deres Tanke i Modsetning til,

hvad det saa ilde udfregne Flertal i dette Ting har villet, at stille et Forslag, som det slet ikke var Meningen at faa gennemført under de nuværende Forhold, og til hvilket de slet ikke have villet søge Medvirking hos Højre i dette Ting, hos Flertallet i det andet Ting og hos Regeringen? Thi jeg skønner ikke, at der er den allermindste Mulighed for, at deres Forslag skulde kunne blive til Lov, naar de ikke ville søge den Samvirken, som den ærede Ordfører og hans Meningsfæller nu maa høre saa ilde for, at de have søgt.

Det ærede Mindretal udtaler, at efter det foreslaaede udledes den af Folketingets Flertal i mange Aar opretholdt Fordring om en Statteletelse af mindst Krigsstattdens Beløb, ca. $3\frac{1}{2}$ Million Kroner. Dette er det samme Emne, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) i Gaar udtalte sig om i temmelig stærke Toner, og det ærede Medlem gjorde meget stærkt gældende, at det var Folketingets gamle Standpunkt, der herved blev opgivet, og som man ganske svigtede. Jeg skal dertil tillade mig at bemærke, at jeg i og for sig ikke finder det saa forferdeligt, at man opgiver et gammelt Standpunkt; naar man er kommen til den Erkendelse, at det ikke er rigtigt. Jeg skal yderligere bemærke, at man dog for har set Folketinget opgive sit gamle Standpunkt og befindende sig vel derved, thi Visnepolitikken var jo i adskillige Aar Folketingets Standpunkt, det var et gammelt Standpunkt, da man opgav det, og jeg tror, at Flertallet i i dette Ting befinder sig ret vel ved at være kommen bort fra Visnepolitikkens Standpunkt og over til et andet Standpunkt. Det kan jo heller ikke nægtes, at netop Fordringen om Medsættelse paa $3\frac{1}{2}$ Million Kroner hører nøje sammen med Visnepolitikken, thi det er sikkert nok, at det er netop Fastholdelsen af denne Fordring, der har bevirket, at det i 20 Aar ikke har været muligt at opnaa Gennemførelsen af en Toldreform. Det ærede Medlem veed ligesaa godt som nogen anden, at den fortsatte bestemte Fastholden af denne Fordring ligeledes kun vil føre til, at en Toldreform bliver uigennemførlig i en uoverskuelig Fremtid. Nu kan man jo ganske vist altid slaa sig op igen paa Agitationen lige overfor Vælgerbefolkningen, og man kan naturligvis fremstille sig selv som den, der i en særlig Grad har Befolkningens Vel for Øje, naar man ihærdigt kræver en Medsættelse i Statterne paa $3\frac{1}{2}$ Million Kr. Men jeg vil dog spørge, om man ikke, naar man gaar ud fra dette Standpunkt: Befolkningens Vel ved Med-